

SVETE MISE U TJEDNU 11.9.2016. – 18.9.2016.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
11.09.	NED	24. NEDJELJA KROZ GODINU „Zaziv Duha Sv.“	09.00 – Sveta Ispovijed za učenike svih razreda (Sv. Ana) 09.30 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Ana Račan 11.00 – Župna Sv. Misa (Virje) 19.00 + Josip i rodit. Jurek (2 god.), obit. Cvetković
12.09.	PON	<i>Presveto Ime Marijino</i>	07.00 + na nakanu
13.09.	UTO	<i>Sv. Ivan Zlatousti</i>	11.00 – Sv. Misa - Župno klečanje / Ždala 19.00 + u zahvalu Mariji od neprestane pomoći za obitelj
14.09.	SRI	<i>Uzvišenje Sv. Križa</i>	19.00 + na nakanu 19.30 – Marijina Legija
15.09.	ČET	<i>Majka Božja Žalosna</i>	19.00 + Stipan (god.), Anda i Mara Ivančić 19.30 – Euharistijsko klanjanje
16.09.	PET	<i>Sv. Kornelije i Ciprijan</i>	19.00 – KUMULATIVNA: Ivan Lauš (3. god); Stjepan i obit. Godina, Ivan Adaković; Mara Jelavić; Ljubica Bezjak; Magdalena i Fabijan Fancev; s. Severina Divković, dominikanka; Dorica i Andrija Markov; za žive i pokojne štovatelje Božanskog Milosrđa i za svu školsku djecu; u čast Presvetom Srcu Isusovu za Pravdu Božju; Babec Luka i obit., Ljubica Bosorić, Mate Šadek, Josipa (Ž) Šinko
17.09.	SUB	<i>Sv. Robert Belarmin</i>	07.00 + Stanislav Jendrašinkin 19.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Mato, Franjo, Dora i Dragica Miletić
18.09.	NED	25. NEDJELJA KROZ GODINU Uzvišenje Sv. Križa	09.30 – Župna Sv. Misa (Virje) 11.00 – Sv. Misa (Šemovci/proštenje): + Mato Kolaric, Roza, Luka, Jadranko Šignjar obit. Budanec; za žive i pokojne mještane 19.00 + Dorica i Đuro Špan, obit. Seleš

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPA SV. MARTINA BISKUPA

Godina VI – broj 42, rujan 2016.

JEDAN TE TRAŽI!

Lk 15, 1-32

Mnogi su se uzбудili: Isus ne ide u posjet samo "pristojnim" ljudima, nego i "grešnicima", koji su bili ozloglašeni i omalovažavani. U svakom društvu, u svim vremenima ima takvih razlikovanja i to s dobrim razlogom. Mutni likovi, mafijaški krugovi ili jednostavno "društvo na koje se gleda prijekim pogledom": nikakvo čude da takvo društvo izbjegavaju "pobožni". Je li Isus svjestan u kakvo je "loše društvo" krenuo?

Tako su to vidjeli farizeji njegova vremena. Podsjetimo se: ovi nisu bili loši ljudi, premda ih se danas smatra kao skup licemjera i dvoličnjaka. Oni su bili pobožni, ozbiljno su držali do vjere i pokušavali su nju živjeti. Za svoju religiju prinostili su mnoge žrtve, i često su zbog toga bili siromašni. Carinici nisu poznavali te skrupule i bili su stoga povremeno sasvim bogati. I upravo se s takvim ljudima bavio Isus. Zašto se Isus bavio s takvim "nepristojnim" ljudima? Odgovor daju obje parabole. Odgovor je jasan: za Boga nitko nije bezvrijedan, također ni "izgubljena ovca", niti jeftini novac. Kod Boga, tako kaže Isus po poredbama, nitko nije otpisan. Bog ne poznaje beznađne slučajeve. On zna za izgubljenu ovcu, ali ne i za predaju. I sam mali novac za njega je vrijedan muke traženja.

To je Isusova poruka: Bog ide prema tebi ako si zalutao. Bog te traži, ako si se izgubio. On neće mirovati dok te ne nađe. Iako si zabludio, Bog ide prema tebi do trnovitog šikarja u koje si se zapleo. Nijedno tlo njemu nije prljavo i prašnjavo da te traži i podigne.

Dva pitanja ostaju kod ovih dviju poredbi. Najprije: Tko je izgubljena ovca, izgubljena drahma? Na koga Isus tu misli? Jesu li samo "loši", "zli", "crne ovce?" Ili se svatko od nas tu može prepoznati?

Crnih ovaca ima u svakom društvu. Također i u Crkvi. Isus njih traži. Ne da bi prikazao njihov krivi put kao nešto bezazleno, nego da ih dovede kući. Isus želi, da se "dobri" srčano raduju, ako se grešnik obrati, kao što zbog toga "u nebu vlada radost". Isus želi, da i mi "grešnici" ne budemo otpisani.

Drugo što leži u poruci: tko od nas može biti siguran da i sam jednom neće doći u zabludu? Svatko se jednom može izgubiti, možda upravo može postati crna ovca. Kako je utješna misao: ako se to meni dogodi (Bože sačuvaj me od toga!), smijem se još uvijek nadati, da Isus ide za mnom, dok me ne nađe i opet me dovede kući. Tako sam ja njemu važan.

fra Jozo Župić

UZVIŠENJE SVETOG KRIŽA

Povijesna je pozadina današnjega blagdana osvajanje relikvije Svetoga Križa iz ruku nevjernika caru Herakliju. Prema jednoj predaji, Sveti je Križ pronašla na Kalvariji carica Jelena. Ta za kršćane najsvetija relikvija u jednom je ratu istočnorimskoga cara s Perzijancima pala u njihove ruke.

Car Heraklije (610-641) na čudesan je način pobijedio perzijskoga kralja, a kao prvu pogodbu za mir postavio zahtjev da kršćanima bude vraćen sveti Isusov križ. Uvjet je bio ispunjen i sam je car na svojim ramenima prenio dragocjenu relikviju u Jeruzalem. Pri tom se zbilo čudo. Car je na putu prema Kalvariji bio zaustavljen od jedne više sile. Nije nikako mogao proći kroz vrata što su vodila na Golgotu. Na savjet jeruzalemskoga biskupa Zaharije odložio je sjajno carsko odijelo i onda ponizno u pokorničkoj odjeći prenio sveto breme na mjesto gdje je ono poslužilo kao sredstvo našega spasenja, kao oltar na kojem je bila prinnesena Spasiteljeva krvna žrtva.

Konstantin Porfirogenet u 32. poglavlju svoga djela De administrando imperio govori da je car Heraklije pozvao Hrvate iz Velike ili Bijele Hrvatske, sa središtem oko Krakova, u ove naše današnje krajeve, da mu zaštite zapadne granice protiv Avara. Bilo je to upravo u vrijeme kad je on na Istoku vodio rat za oslobođenje svetoga Križa. Hrvati su tada bili još pogani, ali su se već kao takvi neizravno borili "za krst časni", osiguravajući caru, borcu za Križ, zapadne granice njegova carstva. Našem je narodu dao zadatak da se bori "za krst časni", za križ kao simbol našega spasenja i kršćanstva uopće. I zato naša narodna povijest već od svojih početaka stoji u znaku svetoga Križa. To je njezina najveća čast i slava, a na nama je danas da tome svetome znaku kao narod ostanemo vjerni i u buduće. Osim pojedinih povijesnih motiva za svetkovanje današnjega blagdana ima i drugih. Najdublji je od njih proslava križa, znaka spasenja. Sveci su o križu mnogo razmišljali, od križa mnogo učili, križ im je bio svjetlo i snaga u životu, nada u času smrti. Zato su i umirali stišćući u rukama časni znak svetoga križa. S tim su se znakom htjeli predstaviti na Božjem sudištu. Križ neka ima časno mjesto i u našem životu! Ne dao Bog da bi se ikada zastidjeli toga znaka našega spasenja!

Na današnji blagdan križ se ne promatra kao spomen Kristove muke i smrti već se pretvara u radosnu proslavu, uzvisivanje, i to u prvom redu onoga koji je na drvetu križa ostvario spas za čovjeka svojim poniženjem sve do potpunog predanja volji Božjoj darivajući vlastiti život za život svijeta pokazujući na taj način svoju apsolutnu ljubav. Ovim blagdanom proslavljamo zapravo taj povijesni spasenjski događaj ljubavi Božje iz koje izvire novi život za Crkvu, novi život za čovjeka kršćanina, iz koje u konačnici izvire ono što redovno nazivamo otkupljenje ili spasenje. Usredotočenost, razmišljanje i proslava ove spasenjske stvarnosti križa, koje smo mi kršćani dionici po vlastitom krštenju, uzvisuje i nas same, svakodnevno, sve naše križeve, sve patnje, boli, trpljenja, sve posljedice grijeha koji nas mogu zatvoriti u smrt te nas otvara novom životu koji nam dolazi kao dar od Boga po žrtvi Isusa Krista na križu.

Raspeće na križu bila je mrska smrtna kazna u starih Rimljana. Oni su redovito razapinjali na križ teške političke zločince i razbojнике. Ali nijedan rimski građanin nije mogao biti osuđen na smrt raspećem. Od onoga dana kada je na križu visio Krist Gospodin, križ postaje njegovim znakom, znakom spasenja po kojem se prepoznaju kršćani. Za nas je stoga križ nerazdvojiv od onog koji je na njemu visio za spas svijeta.

Zato mi kršćani u svakom križu – raspelu častimo Rasketoga i Uskrsloga. Stoga je Križ znak pobjede, znak Krista Pobjednika. Radi toga je također križ ujedno i simbol »križnog puta« kojim je obilježen rast do punog razvoja svakog kršćanina i cijele Crkve u hodu kroz povijest čovječanstva prema vječnoj domovini na nebesima.

Drage volje nositi križ života i to ljubeći Boga i ljude – to je Kristov put. Na tom nas putu čeka i naše »uzvišenje svetoga Križa«, kada će se svi naši križevi pretvoriti, darom Boga Oca, u vječnu radost, u vječnu slavu.

OGLASI

OGLASI

Utorak: proba Župnog zbora; **Srijeda:** Marijina Legija; **Subota:** čišćenje crkve;
Nedjelja: Martinci

OBLAČENJE U CRKVI: Crkva je sveti prostor i molim vas i zapovijedam kao župnik da se u crkvu ne ide u kratkom, prozirnrom i nedoličnom odijelu. To je na poseban način važno kod vjenčanja i krštenja. Nitko tko je nedolično obučen neće moći ući crkvu.

ZAMOLBA ZA POMOĆ KOD ČIŠĆENJA ŽUPNE CRKVE: molimo žene ili djevojke da se uključe pomoći subotom čistiti crkvu. Ako je više žena lakše je i prije se crkva može očistiti. Hvala za vašu nesebičnu pomoć kod čišćenja Božjeg Doma.

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar a potičemo i ostale. Hvala na doprinosu za tisak Župnog listića.

Kopas, Šemovci, S. Radića 17

Lehner, Lj. Gaja 7

Raćan, Gorička 65

Grivić, Gradišće 27

Babec, Mitrovica 125

